

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5574

гр. София, 27.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 27.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **5180** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано във връзка с решение № 6175/21.05.2021 г., постановено по адм.д. № 12110/2020 г. по описа на ВАС, III отд., с което е отменено решение № 4932/23.09.2020 г., постановено по адм.д. № 11245/2019 г. по описа на АССГ, с което е отхвърлен предявеният от Д. Б. В. иск срещу Националната агенция за приходите, с който се моли за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 1000 лева, ведно със законната лихва върху претендираното обезщетение за периода от 15.07.2019 г. до окончателното изплащане на вземанията, като са дадени задължителни указания при новото разглеждане на делото свързани с прилагане на относимата материалноправна разпоредба на чл. 82 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година и разпределяне на доказателствената тежест.

Производството по делото е образувано по предявена от Д. Б. В. искова претенция срещу Национална агенция по приходите, с правно основание чл. 82, § 1 вр. § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, с която се иска осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 000 лева представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на незаконнообразно бездействие от страна на ответника, за периода от 15.07.2019 г. до настоящия момент, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължение по чл. 59, ал. 1 ЗЗЛД и по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на лични данни ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. /GDPR/, а именно да гарантира достатъчно ниво на сигурност на обработваните от него лични данни на ищеца, довело до неразрешено разкриване или достъп до личните данни на ищеца, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от

15.07.2019 г., алтернативно от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба са изложени съображения за това, че в следствие на неправомерно изтичане на лични данни от базата данни на НАП, сред които и такива на ищеца, за него възникнали и той претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в притеснения, страх и опасения за възможна злоупотреба с личните му данни, станали достъпни вследствие т.нар. „хакерска атака“, при която от електронните масиви на НАП неправомерно е била изтеглена информация в голям обем, съдържаща множество лични данни на български граждани, съобщение, за която е било публикувано от медиите на 15.07.2019 г. Отговорността на ответника НАП е ангажирана в качеството ѝ на администратор на лични данни, с твърдение, че чрез бездействието си, е допуснала нарушения на чл. 24 и чл. 32 GDPR и чл.59, ал.1 ЗЗЛД, нарушила е и разпоредбите на чл. 45, ал. 1, т. б ЗЗЛД, като не е обработила личните данни по начин, който да гарантира подходящо ниво на сигурност, като се приложат подходящи технологии и организационни мерки; чл. 64 ЗЗЛД, като намира, че не е изпълнено задължението за извършване на оценка на въздействието на предвидените операции по обработване на личните данни върху тяхната защита; чл. 66, ал. 1 и ал. 2 ЗЗЛД; чл. 67 и чл. 68 ЗЗЛД.

Ответният орган, след предоставена му възможност е взел становище, като е оспорил исковата претенция като неоснователна. Излага съображения за неоснователност на предявения иск, както по основание, така и по размер, тъй като не е ясно от кой конкретно акт на НАП или на нейни органи са настъпили вредите. Счита за неоснователното възражение за неполагане на достатъчна грижа от страна на НАП за защита сигурността на данните. Твърди, че нерегламентираният достъп до информационната система на НАП е в следствие на престъпление. Веднага след узнаването за този нерегламентиран достъп, НАП е предприела незабавни мерки за сигурност и преустановяването му. Счита, че не са налице данни да се приеме, че този неоторизиран достъп е резултат от действия или бездействия на НАП или нейни органи/служители. Оспорва настъпването на неимуществени вреди от страна на ищеца. Моли за отхвърляне на иска.

Към отговора на исковата молба са представени писмени доказателства, които моли да бъдат приети. Не са направени доказателствени искания.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

Тъй като исковата претенция се разглежда за втори път, следва към настоящето дело да се приобщят събраните доказателства в хода на адм.д. № 11245/2019 г. по описа на АССГ.

Предвид изложеното и на основание чл. 140 ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СЪОБЩАВА на страните проекто - доклада по делото:

- правна квалификация: предявеният иск е с правно основание чл. 82, параграф 1, вр. чл. 79, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).

- права и обстоятелства, които се признават и които не се нуждаят от доказване: безспорно е обстоятелството, че по отношение на ищеца е налице изтичане на лични данни.

РАЗПРЕДЕЛЯ се доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, съобразно чл. 82, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679, както следва :

В тежест на ищеца по иск с правно основание чл. 82, § 1, вр. § 2 от Регламента е да докаже настъпването на неимуществените вреди, които твърди да е претърпял, както и да установи по категоричен начин в какво конкретно се изразява нарушението на ответника да изпълни задължения, произтичащи от Общия регламент (чл. 24 и чл. 32) относно защитата на личните данни да осигури достатъчна надеждност и сигурност на информационната си система, да защити физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и обема на данните, които неправомерно са разкрити. В тежест на ищеца е да установи наличието на пряка причинно-следствена връзка между заявеното нарушение на ответника и неимуществените вреди.

В тежест на ответника е да докаже липсата на два от елементите от фактическия състав на отговорността за вреди, произтичаща пряко от чл. 82, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно - да установи липсата на нарушение по смисъла на регламента и липсата на причинна връзка с твърдените вреди. В тежест на ответника е да установи, че не е отговорен за събитието, причинило вредата. В тежест на ответника, съгласно чл. 24, § 2 и § 3 и чл. 32 от Регламента, е да докаже наличието на подходящи политики за защита на данните и придържането към одобрени кодекси за поведение или одобрени механизми за сертифициране, както и прилагането на конкретни подходящи технически и организационни мерки, съобразени с конкретните рискове.

УКАЗВА на ответника, че са необходими специални знания за изясняване на въпросите при какви конкретни обстоятелства е допуснато изтичането на данни; има ли нерегламентиран достъп; по какъв технически начин е осъществен и до какви конкретно устройства или системи, съхраняващи данни; изцяло на външна намеса ли се дължи достъпът и възможно ли е той да се дължи изцяло на външна намеса; какви технически мерки са предприети, за да се предотврати достъпа; достатъчни ли са те, предвид достиженията на техническия прогрес и различните рискове; технически възможно ли е било предотвратяването на изтичането на данни.

ПРИОБЩАВА събраните доказателства, събрани по адм. д. № 11245/2019 г. на АССГ.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание, което ще се проведе на 21.09.2021 г. от 16:15 часа, за която дата и час да се призват страните на посочените по делото адреси, както и Софийска градска прокуратура като контролираща страна.

УКАЗВА на страните, че имат възможност и преди първото по делото заседание, да вземат становище по дадените указания и проекта - доклада по делото.

УКАЗВА на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса, които са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Предупреждава страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за връчени.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение.

Съдия:

